

Цѣна на вѣстника.

БЪЛГАРИЯ:

За година . . . 4 л.
За 6 мѣсѣца . . . 2 л.
За 3 мѣсѣца . . . 1 л.

СТРАНСТВО:

За година 6 лева.

Всичко що се отнася до вѣстн.
„ВРѢМЕ“, да се изпраща на адресъ:
Редакция в. „ВРѢМЕ“ — Плѣвень.

Единъ брой 5 ст.

Г-ца Роза Т. Табакова

— и —

Г-нъ Маринъ Лукановъ

Сгодени

22 юлий 1907 год.

Плѣвень

Ловечъ.

УЧИТЕЛЬ съ дѣлгогодишна практика желае да подготвя слаби ученици отъ класните и основни училища.

За споразумение въ книжарница-та на Л. Дандаловъ.

Важно за бакалитѣ и хората на Економията.Който желае да си набави ефтенъ горителъ материалъ за варене кафе, подваряване вода и други, нека отиде въ магазина на **Андрей Ив. Андровъ**, въ Плѣвень, «Скър-Пазаръ» и си купи денатуриранъ спиртъ по 1 л. литьра.При сѫщия желающитѣ ще намѣрятъ и най-доброкачественъ **оцетъ** отъ Д-ръ Червенъ-Ивановъ C-ie въ София, само по 50 ст. литьра. Оцетъ е много силенъ, приятъ на вкусъ, безъ никаква неприятна миризма и бистъре. Трушия приготвена съ тоя оцетъ никога не се развали.

Който купи веднажъ отъ стокитѣ на Андрея Ив. Андровъ, остава за винаги неговъ клиентъ. Елате прочее и опитайте!

Не само да четете

но ако искате да имате чисто, безъ пятна лице, бѣла, приятна и мека кожа, трбва да употребявате само извѣстния медицински

Stekenpferd млѣчно-кремовъ сапунъ

на

Bergmann & С-о отъ Dresde и Testhen a/E

1.50 лв. парчето

Продава се въ аптека «Александровска» на 10-30 Фр. Хорачекъ. — Плѣвень.

ОБЯВЛЕНИЕ

Наслѣдниците на Ненко Вѣлчевъ обявяватъ, че продаватъ една гивигриена къща на два етажа, съ 4 дюкена и 4 стаи отгорѣ въ гр. Плѣвень между сѫсѣди: Тончо Ивановъ и отъ три страни улица и единъ дюгенъ въ гр. Плѣвень улица Александрова, при сѫсѣди: Гаци Христовъ, Парашкевича П. Пеева, Георги х. Костовъ и улица.

Желяющитѣ да ги купятъ да се отнасятъ въ домътъ на Ненко Вѣлчевъ, улица Александровска.

Отъ наслѣдниците.

Партийна невмѣнляемостъ

Вѣстникъ «День», лейбъ-органа на русофилитѣ въ Бѣлгария, които иматъ

ВРѢМЕ

LE TEMPS

НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТИНИКЪ.

За обявления се плаща:

На I стр. на дума 10 ст.
» IV » » » 5 ст.Обявления,
които се публикуватъ много пхти по
особно споразумение.

в. „ВРѢМЕ“

излиза всѣки ВТОРНИКЪ

Ржкописи не се врѣщатъ обратно
освѣнъ ако се заплатятъ пощен-
ските разноски.

зарегистрована марка въ Азиатския департаментъ за любовь и признателностъ къмъ нашата освободителка Русия; хората, които въ желанието си да бждатъ полѣзни на освободителката и за да изразятъ по осезателенъ начинъ признателностъ си детрониха княза Батемберга, устройваха комплоти, прѣдаелства; хората, които вършиха и вършатъ политически убийства всѣ въ името на тая свещенна идея, най-чослѣ хората, които въ угодничеството си къмъ рускитѣ управляющи кржгове — ония които бравятъ въ азиатския департаментъ — се сърдиха на руския народъ, че иска конституция, фалшифицираха фактъ всичкого врѣме докато траеше Руско-Японската война и катастрофата на Рождественски бесрамно нарекоха — шамаръ за адмирала Того та възмутиха и руситѣ, — тия хора безъ съвѣсъ и безъ срамъ пакъ сж сърдити. Тѣ сж сърдити на князъ Фердинанда, на сѫщия който по зорно, като ги нарече вагабонти, ги изгони отъ власть и противъ което позорно изпъждание тѣ нѣмаха гражданская доблестъ да поне протестирайтъ. Тѣ сж сърдити на князъ Фердинандъ защото.... не си напустнали срѣщата съ Австрийския Императоръ та да приеме веднага руския дипломатически агентъ, който чакалъ въ София отъ 10-на дни и прѣставете си още не вѣжливъ въ длѣность, а — пази Боже! — Можетъ би заради това и да не получи заплата за тия дни.....

Четете бѣлгари долната лигава статия и се срамувайте, че въ Бѣлгария може да сѫществува единъ общественъ органъ, който да прѣска такава отрова между гражданитѣ и да подготвя бждашитѣ общественни катастрофи? Нѣмали у бѣлгаритѣ толкова куражъ и на кипело умѣрzenie да плюятъ въ лицето на такива изверги и имъ повторятъ историческата вече фраза — «и вамъ не стѣдно, че вѣ болгари!.....

«Не можемъ да окачествимъ друго-яче, освѣнъ като дѣржавническа невмѣнляемостъ, онова, което ще реливираме тукъ. Въ това врѣме, когато всѣка симпатия за настѣ е скъпа и когато такава ни се изказва по начинъ колкото неожиданъ, толкова и прямъ, отъ страна на най-зainteresованата въ Балканския полуостровъ велика сила (статиитѣ на руския официозъ «Jour. de St. Peters.» тѣкмо въ това врѣме, на място да се опитаме да засилимъ това утѣшително проявление на симпатии къмъ настѣ и каузата ни, ние, правимъ нѣщца, съ които може да се постигне тѣкмо противното.

Ето вече близо единъ мѣсецъ, какъ новиятъ руски прѣставителъ въ Бѣлга-

рия, г. Сементовски-Курило, е пристигналъ на поста си и както на друго място отбѣлѣзваме, той не е влѣзълъ официално въ длѣността си, защото не е още прѣставилъ акредитивнѣ си писме на дѣржавния глава. Послѣдниятъ, когато рускиятъ прѣставителъ го очаква, и стоя, поради това като парализиранъ въ своята мисия, се бави въ странство, прави посѣщения, чиито цѣли сж покрити съ мжгла.

Ако изключимъ всѣко прѣположение за умишленостъ, не е ли пакъ за съжаление, дѣто на новия руски прѣдставителъ, изпратенъ, както писаха, съ мисията да възстанови напълно нормални и искрени отношения съ настѣ, правимъ впечатлението, че го игнорираме, или най-малко, че не се отнасяме къмъ него и мисията му съ всичкото дѣлжимо отъ страна на една Бѣлгария внимание? Не е ли до висша степенъ печално, и опасно, дѣто «отговорнитѣ» лица въ управлението, министритѣ, не обѣщатъ вниманието на **неотговорния** факторъ, дѣржавния глава, върху неприятното впечатление, което може да произведе, и лошитѣ послѣствия, които може да има за нашитѣ интереси, тая, — може би неумишлена, — надмѣнностъ спрѣмо прѣставителя на една дѣржава, която не само е освободила Бѣлгария, но е единъ отъ главнитѣ фактори въ разрѣшаването на балканскитѣ проблеми.

Ние искаме да вѣрваме, че руситѣ нѣма да се формализиратъ отъ нашата безтактичностъ и че г. Сементовски-Курило, когото прѣставляватъ за човѣкъ сериозенъ, ще се опита съ пълна искреностъ да изпълни своята мисия — възстановяването приличнитѣ отношения между двѣ дѣржави съ такива тѣсни врѣзки като Русия и Бѣлгария.

Но бива ли винаги да разчитаме на благоразумието на другите? Не трѣбва ли ние сами да бждемъ благоразумни, осторожни, прѣупрѣдителни къмъ ония, отъ които можемъ да получимъ и добро и зло? Ние сме, които, за жалостъ, имаме нужда отъ расположението на другите, защото въ тѣхнитѣ ржци се намира нашата сѫдба. Ние, ако сме съ ума си, имаме интересъ да бждемъ въ напълно коректни отношения съ другите и да заискваме за тѣхното приятелство.

Плачевна невмѣнляемостъ е да прѣдизвиквашъ, да наежвашъ противъ себе си по силнитѣ, безъ поводъ, и когато имашъ най-голѣма нужда отъ разположението имъ! Това може да върши или човѣкъ лишенъ отъ свѣсъ, или човѣкъ, който съзнателно иска да си навлече зло, което е пакъ единъ видъ лудостъ.

Ръководителите на българските съдебни, — говорим само за „отговорни“, защото „неотговорните“ не дават никому отчетъ, — какво ще спечелятъ и за себе и за страната си съ това, че ще покажатъ своята гола надменност предъ единъ чуждъ представител? Надменността имъ ще ги направи ли пострашни, отколкото сѫ?

Може да ни въразятъ, че държавния глава се бави изъ странство не за да кара руския агентъ да го чака, а поналежащи държавни нужди. Това може да е тъй, но съвѣтниците на държавния глава нѣмаше ли да извѣршатъ полезно за отечеството си и за държавата дѣло, ако го бѣха посъвѣтвали до дѣто очакващъ съ недѣли въ Пусто Поле просената ауденция у австрийския императоръ, да лодѣше въ София и да приеме представителя на царя? . . .

Физиология и употребѣніе на горѣщия въздухъ

Термическите раздражнения сѫ играли отъ памти вѣка горѣма роля въ терапията. И инстинктивно, съ хиледи години, е било прилагано цѣлебното имъ влияние, основано на наблюдението и опита. Точното изслѣдане на същественото имъ дѣйствие датира отъ когато физиологическиятъ опитъ и наблюдението сѫ спомогнали да се прослѣдятъ тѣзи раздражнения при прѣминаването имъ прѣвътканитъ, узнайтъ измѣненията и придвижуващите ги явления, като прямо послѣдствието отъ дѣйствието имъ. Дѣйствието на топлината върху чувствата ни възбуджа приятни и неприятни осъществия. Туй обстоятелство е съдѣствувало отдавна за да влезе топлината въ употребѣніе.

Чрѣзъ възбудждане на потоотдѣлението причинява се едно субективно, а отъ общото наблюдение, и обективно осъществление на тѣлесните сокове. Туй послѣдно обстоятелство е спомогнало за широкото разпространение и приложение на топлината да заеме едно важно място въ терапията. Не само че цѣли периоди отъ историята на медицинската наука сѫ стояли съ туй разбиране, но хората сѫ съглеждали отъ хиледи години, както и днесъ, въ потопигомната лѣчебна метода едно отъ най-силните реактивни влияния за елиминирането на болезнени вѣщества и болезнотворни продукти. — На едно студено раздражнение организма отговаря съ отбранително движение, стремящещо се да запази собствената си топлина, а туй отбранително движение се проявява, както въ физическите тѣ и въ химическите явления, като отъ една страна съ промененията въ кръвоносните съдове послѣдва едно намаление въ произвеждане на топлина, а пъкъ отъ друга страна, чрѣзъ рефлексното раздражение на мускулите, се забѣлѣзва едно увеличение въ произвеждане на топлината.

При затоплеването картина е съвсѣмъ друга: кожните съдове се разширятъ, отдѣлението на топлината се увеличава при недостатъчна сила на съдовете се явява друго спомагателно среѣство — испотяването, при което, част отъ топлината е употребѣна за испарение на потътъ, а отъ друга се изразходва топлина като се прѣобрѣща гѣстотечния серумъ въ редко теченье потъ. Е ли прииждането на топлината по-голѣмо, щомъ има тѣзи двѣ компензационни среѣства, то настъпва единъ застой на топлина въ организма, който причинява цѣль редъ послѣдствия, свѣждащи се къмъ това да дѣйствуваатъ върху нормалния патологическия обменъ на веществата, а така сѫщо и върху распадането на случайни продукти при хроническо заразяване и отравление.

Този застой на топлина, съ рефлексното си дѣйствие върху мускултурата, произдѣжда първомъ едно разширение на съдовете на съответственото място, едно уголѣмяване обема

на сѫщия органъ. Вазодилаторните нерви на съдовете се раздразняватъ направо, независимо отъ централната нервна система, както това е доказано чрѣзъ опитите на Lewakhou, Pietrowski, и много по-рано отъ Holts и Ewald. Неуспорима истината е че една хиперемия може да се произведе чрѣзъ топлината, само при местно влияние върху съдовете, безъ посредничеството на централната нервна система и нервните расклонения. Къмъ тѣзи опити се е присъединилъ Bier, комуто се дѣлжи сегашното научно изслѣдане и положение основата за употребѣнietо на горѣщия въздухъ, който пъкъ е посъдъвалъ основополагающите принципи на Бюхнера върху естествените предпазителни среѣства и неимунитетните дѣйствия на организма.

Изхождайки отъ съзнанието за значението на Хиперемията въ физиологически и биологически отношения, той се е стрѣмилъ, преди всичко, къмъ единъ источникъ на топлина, който би произвелъ най-голѣмата активна хиперемия. За такъвътъ той е намѣрилъ (избралъ) токътъ на горѣщия въздухъ. При употребѣнietо му върху единъ органъ противоположно на всички до сегашни възгледи той намѣрилъ че този токъ дѣйствува деконжесионно върху дѣлбоките части като мускули и стави.

Тъкмо обратното е, когато произведената чрѣзъ горѣщина хиперемия не се ограничава само на кожата, но хиперемира всичките тѣкани на органа, който и е изложенъ, разбира се, ако тя е била силно употребѣна.

Клапътъ с даже доказалъ, че топлината се разпространява отъ повърхнината къмъ вътрешността на тѣлото или органа. За прѣмѣрътъ той е поставилъ тѣлото на едно зайче въ нагорѣщътъ въздушенъ аппаратъ за дѣлго време при една сила горѣщина. Слѣдъ опрѣдѣленото време изважда зайчето, отвориля му набѣрже корема, намѣрилъ хиперемирана цѣлата коремна стена, перитонеума на червата, тендинозния центръ на диафрагмата.

Тѣзи артериални хиперемии, коята е произведена при висока топлина, обикновено съ бѣрзина равна на тая на кръвообращението, кое то играе ролята на студена струя за нагорѣщия органъ и прѣдпазва послѣдния отъ изгарение. Цѣль редъ опити сѫ посъдъдили напълно туй прѣположение на Bier. Интензивността, траенето и распространението на термическото раздразнение влияятъ върху циркуляцията на кръвта повърхно и на дѣлбочина и могатъ, съ силно хиперемиране, да иматъ терапевтически дѣйствия като: намалѣване болки, бактерицидни, всмукващи растворяющи и даже хранителни дѣйствия. Понеже чрѣзъ хиперемията настъпва безъ съмнение, едно усилване въ мястото промѣнение на вѣществата, движение на соковете въ тѣканите, то послѣдва увеличение на отдѣлението. Усилватъ обмѣна на вѣществата не се състои само въ едно увеличено разлагане на вѣществото, но и въ едно хранително и формативно раздразнение. Хранението на клетките, ассимиляцията, образуването на клетки се повишава. Крайния резултатъ, т. е. да ли образуванието или разлаганието прѣвишава, ще зависи отъ взаимното отношение на клеточните сили. Като тѣй, хиперемията е най-важния факторъ на всички жизнени дѣйствия въ здравия и болния организъм. Бюхнеръ е посъдъдилъ това, като е съглеждалъ въ нея едно абортинно, цѣлебно възпаление и че хиперемията е дѣйствуваща побудителъ за нормалната функция на функционалните разстройства Прѣ-обладающая факторъ, при мястни употребѣнія, и дѣйствието на хиперемията, а пъкъ при консективно изравнение по-отдѣлението има второстепено значение. При по-висока температура между тѣзи два реактивни процеса расте кръвонахлуването, слѣдователно само на него се дѣлжи по-силното дѣйствие.

ХРОНИКА

— Съ удоволствието се научаваме, че г-ца Роза, дѣщеря на г. Тодоръ Табаковъ, градския ни кметъ, се е сгодила на 22 т. м. за г. Маринъ Лукановъ отъ гр. Ловечъ, младши подначалникъ въ Министерството на Финансите. Нашитъ поздравления на щастливите сгодени.

— **Колоездачния съборъ.** На 5 и 6 августъ т. г. въ града ни ще се състои IV редовенъ колоездаченъ съборъ. За тоя съборъ Плѣвенското колоездечно дружество отдавна върхулага извѣредни грижи, за да излѣзе импозантенъ и блѣскавъ, а и да се доставятъ най-голѣмите възможни удобства на участници тѣ въ него. Изглежда, че въ събора ще участватъ 54 колоездачни дружества и че ще биде — по отношение числото на участници тѣ въ него — най-импозантния отъ станали тѣ до сега.

Плѣвенските колоездачи сѫ приготвили вече единъ красивъ колодрумъ, въ който ще станатъ надпрѣпускванията и състезанията, а специалната комисия натоварена да фиксира програмата на събора, посрѣдницието на гостите и разквартируването имъ, развива извѣредна дѣйност, за да изпълни мисията си.

Колоездачите ще пристигнатъ на 4 августъ на Плѣвенската Гара. Отъ тамъ пешкомъ и въкупъ ще влѣзатъ въ града, а вечерта ще иматъ колоездачна вечеринка. Колоездачите ще квартитутъ въ казармата, а войниците прѣзъ тия дни ще излезатъ на врѣмененъ лагъ. Самия съборъ ще биде на 5 и 6 августъ между другото ще има и нѣколко надбѣгвания — стюзното знаме отъ Градския Паметникъ до с. Дол. Джанъкъ и обратно — 36 километра. Врото, посейно надбѣгвание, до Чифликъ Климентина и обратно — 24 километра. Колодрумно надбѣгвание и раздаване на награди.

Прѣдполага се, че колоездечниятъ съборъ ще биде удостоенъ съ присъствието на Н. Ц. В. Княза, на всички Министри и почти цѣлото дипломатическо тѣло. Още отсега сѫ отредени квартири за високите гости. Вѣрва се, че за колоездачния съборъ ще прийтѣтъ и много други любопитни отъ цѣла България.

— **Художника** г. Борисъ Михайлова, професоръ въ рисувалното училище, прѣкараминалата седница въ града ни г. Михайлова рисува сгѣклата на прозорците на Мавзолея. Сгѣклата сѫ нарисувани въ славянско византийски стилъ, извѣредно точно и изящно. Бойтъ сѫ посляни гладко и хармонично. Изобщо г. Михайлова е извѣршилъ работата си извѣредно грижливо и добростъвѣсто. Въ скоро време, ще се почне и рисуването на кубето и стените на Мавзолея и се прѣдполага, че той ще биде готовъ за тържествата, които ще станатъ въ мястото септемврий.

— **Паметника** на падналите войници отъ 4 пѣши Плѣвенски Полкъ въ Срѣбъско-Българска война е вече готовъ. Тия дни скулпторъ г. Спиридоновъ постави изработената отъ него бронзова група на отдавна готовия постаментъ. Паметника е срѣчу казармата. На единъ гранитенъ постаментъ стои една група отъ два войника, отъ които единия смѣртно раненъ е прѣстъренъ въ момента на падането си, а другия съ пушка въ ръка, тича срѣчу врагътъ съ своята побѣдна „урра!“ Отпрѣдъ на постамента единъ бронзовъ разъренъ лъвъ е сграбчили неприятелските оръжия. По добрѣ не можеше да се изрази въ бронзъ идеята за беззавѣтната самопожертвованост и храбростъ на героите отъ 1885 год. Групата на г. Спиридонова и въ ансамблъ и въ деталиятъ си е изработена съ величина и любовъ къмъ работата. г. Спиридоновъ по характеръ е скроменъ и не обича реклами, той работи въ тишината но работи, които е извѣршилъ сѫ се отличавали винаги съ точност и тѣнъкъ художественъ вкусъ. Ние се радваме, че нашия градъ ще биде окрасенъ съ единъ отъ най-добрите паметници въ България и съ едно чутовно художествено произведение. То ще биде една нова любопитност въ нашия градъ и ще привлече много туристи и любители на изящните изкуства.

— **Научаваме се**, че една любопитна прѣписка се е завела между нѣкои органи на ткашните акцизни власти и Министерството на Финансите, отъ която лично, че нѣкои акцизни чиновници, сѫ прѣвишавали властта си и неиспълнявали длѣжностите си, като сѫ позволявали на ткашната бирена фабрика „Св. Георги“ да пуска въ продажба неотлѣ-

жала бира. Кой знае да ли това е вършено безкористно..... Върваме, че въ идущия си брой ще можем да дадем по-вече и по-подробни съдъдения по тая афера.

На 2 августъ т. г. ще се отпразнува тържествено, въ старата българска столица Търново, двадесет годишния юбилей отъ възшествието на пръстола на Н. Ц. В. Княза. Потоъ случай въ Търново се правят извънредни приготовления за тия тържества, на които ще присъствува и Ромъжския пръстолонаследникъ. По същия случай ще се издаде и една юбилейна книга която ще опиши прогреса на страната въ всичко отношение, постигнатъ прѣзъ този 20 годиненъ периодъ отъ царуването на Княза, ще има специални юбилейни пощенски марки, ще се наградятъ и всички държавни служители съ особенъ медаль отпечатанъ по този поводъ и пр. По време на тържествата ще има увеселителни тренове за желаещите да присъствуватъ на тяхъ.

Единъ нашъ читател ни моли да отпремъ слѣдното запитване къмъ Директора на дѣвическото класно училище г. Велчева:

- 1) Върно ли е, че за екскурзията на ученичките прѣзъ миналата есенъ сѫ били събрани предварително по 10 лева отъ всѣка ученичка за храна и пр., че много отъ тия ученички прѣкарали у свои роднини и познати не правили разходи; че въобще парите по екскурзиите не били изразходвани всичките а останали отъ тяхъ у Директора и той не само не далъ никому сметка за тяхъ—макаръ и да му е искана такава много пъти—но задържалъ тия суми у себе си, но нѣщо повече, изкаралъ много ученички и длѣжни отгорѣ било съ 5, 3 и 2 л. и събрали тия пари въ края на годината като не имъ далъ свидѣтелствата прѣди да му броятъ парите. На какво основание е ставало това и подъ чий контролъ?
- 2) Върно ли е, че е събиралъ или искалъ да събере два пъти училищната такса отъ ученичката Петрова Иванка отъ II курсъ на ступанско училище, въпрѣки това, че отъ квитанционата книга лично, че тя си е платила таксата, само защото била загубила квитанцията и на Петровденъ отказалъ да ѝ прѣдаде дипломата прѣди да си внесе таксата. Ако тоя фактъ е въртенъ, то да се обясни, съ каква цѣль иза какви благотворителни нужди сѫ искали втори пътъ тия пари?
- 3) Върно ли е, че сѫ одържани произволно пари на нѣкои учителки за нѣкакви счупени ужъ училищни вѣщи, които не имъ сѫ били прѣдавани, нито пъкъ се знае отъ кого сѫ счупени и какво е станало съ тия пари? Внесени ли сѫ по принадлежностъ?
- 4) На какво основание г. Директора и до сега не е заплатилъ процентите на учителките отъ професионалното училище отъ сумите събрани отъ частните поръчки изработени отъ ученичките, а ги задържа у себѣ си.
- 5) Върно ли е, че и на нѣкои ученички не сѫ заплатени процентите отъ изработените отъ тяхъ частни поръчки, както напримѣръ на ученичките Петрова Иванка и Шопова Еленка и гдѣ сѫ тия суми?

Горните въпроси се отнасятъ лично до Директора на дѣвическото училище и чакатъ отговори отъ него. Тѣ заслужаватъ това и ние сме увѣрени, че нѣма да чакаме много за да ги получимъ. Началството на г. Директора молимъ да вземеме бѣдѣшка отъ тяхъ, а г-да финанситетъ инспектори, които намѣриха та-
кава широко и плодородно поле за работа въ нашия градъ, молимъ да надникнатъ и въ училищата, не е чудно и тамъ да намѣрятъ нѣкои полѣзвни работи.....

Закона за полицията въ селските общини и допълнението на чл. 154 отъ Наказателния законъ сѫ вече една златна рудница на нашата полиция. Благодарение на всичките на населението, а и бавността на сѫдиищата да разрѣшаватъ възникналите спорове, отъ друга страна и желанието на администрацията да печели пари, всевъзможни чисто граждански спорове се обявяватъ за отъ компетенцията на администрацията и тя ги разрѣшава само съ прибиране парите на наивните тѣжители. Тия работи ставатъ ежедневно. Желателно е властите, които контролиратъ администрацията да се вгледатъ въ тия

нѣща и обяснятъ на органите ѝ до кждѣ се простира тѣхната компетенция и гдѣ тѣ не съмѣтъ да боравятъ, защото е грѣхъ да се експлоатиратъ хората отъ властите които сѫ натоварени да пазятъ имота и живота имъ.

Замолени сме да отправимъ слѣдното запитване до Министерството на Народното провѣщане: въ края на текущата учебна година, една ученичка отъ IV класъ на дѣвическото училище се е оплакала на директора на училището, че учителя Ст. П. Ивановъ, който не е неинъ преподавателъ, нѣколко пъти я срѣщалъ и настоявалъ да ходи у дома му подъ прѣдлогъ да ѝ дава съвѣти какви книги да чете. Най-послѣ тя ходила у дома му три пъти. Първия пътъ той ѝ чель нѣ каква статия отъ учителски вѣстникъ, втори пътъ говорили изключително за празни работи и този пътъ той се позволилъ да ѝ затисне ржката на масата по начинъ много хаплашки, а третия пътъ ѝ прѣградилъ пътя на излизане и посѣгналъ да я целувне. Директора изслушалъ ученичката и ужъ анкетиралъ тая случка, но и до сега не се знае какво е станало съ тая работа. Заштвачатъ желаятъ да знаятъ съобщено ли е това оптакване на ученичката въ Министерството и ако да, то какво е направило Министерството по този поводъ. Ако подобни работи се оставятъ ненаказани, то не е чудно, ако училищата се прѣвърнатъ на съвѣтъ други заведения.....

Ревизия на Сѫдиищата. Отъ нѣколко дни финанситетъ инспектори г. г. Карджовъ и Матеевъ произвѣждатъ ревизия въ тукашните сѫдиища. Изглежда, че ревизията е констатирила грамадни дефицити—въ I-то Мирово Сѫдиище по-вече отъ 7000 лева; въ II-то Мирово Сѫдиище 6600 лева, а въ Окръжния Сѫдъ около 10000 лева. Сама по себе си тая ревизия, която е нѣщо обикновено, не заслужава особено внимание, но много интереси, които се правятъ около нея отъ хора заинтересовани, ни каратъ да кажемъ нѣколко думи.

Нашето общество бѣ свикнало да гледа на тукашните сѫдиища като на място неприятъствани, понеже се намираха подъ покровителството на Марко Карабеловъ. Това гледище, се оправдавало, както се вижда, отъ обстоятелствата, че и по рано единъ финанситетъ инспекторъ билъ поисканъ да надникне въ касите на сѫдиищата, но билъ спрѣнъ отъ М. Карабеловъ. На второ място, една друга версия още по-вече затвърдила това убѣждение е, че единъ отъ мировите сѫдии прѣди нѣколко мѣсяци билъ прѣмѣстенъ, обаче това прѣмѣстяване било отмѣнено, както разправятъ, защо ужъ М. Карабеловъ заявилъ на Министра, че съ това той нѣма да принесе полза на сѫдията, а врѣда, тъй като не му било възможно да прѣдаде касата на сѫдиището, въ която недостигали нѣколко хиляди. Тоя аргументъ билъ, казватъ, толкова убѣдителъ, че министъ на бързо отмѣни заповѣдта си. Тия нѣща бѣха известни на нашето общество и затова то бѣ тѣй изненадано отъ прѣдприетата сега ревизия, за която впрочемъ мнозина не допускаха че ѿсе състои, а все очакваха, че ѿсе бѫде отмѣнена... И до като траеше ревизията, понеже М. Карабеловъ отсѫтствуваше отъ града ни, всевъзможни нѣща се разправяха, които клонеха всѣ къмъ едно—бай Марко ще смачка тая работа.

Имаше ли нашето общество основание да говори и върва това? Да! Извѣстно е отдавна че Министъ Панайотовъ изпълнява безпрѣкословно всичките капризи на Карабеловъ, че тѣ сѫ съвръзани съ неразрывни връзки отъ материално естество и най-послѣ, че сѫдиището бѣха подъ явната опека на Карабеловъ, а единия е и роднина на Панайотовъ. Но обществото, което познаваше Карабеловъ и работите му отъ дѣлги години, върваше още и това, че бае Марко може и да си е служвалъ за лични работи съ касите на сѫдиищата.

И наистина, обществото не се е лъгало. Дѣйствително, при ревизирането касата на Окр. Сѫдъ се указало, че липсва единъ депозитъ отъ 10 акции по 400 лева отъ Черноморското Паракходно дружество които—спо-

редъ обясненията на Секретаря на Сѫда, той билъ далъ на довѣрие на Марко Карабеловъ да си послужи съ тѣхъ за кѫсо врѣме, а последната не му ги повърнала врѣме..... Това сѫ фактъ.

Не върваме другадѣ да е имало по-голѣмъ скандалъ отъ той — частни хора да разполагатъ съ цѣнности депозирани въ касата на единъ сѫдъ. Имало ли е контролъ въ тоя сѫдъ?

Интересно е сега, съ какви очи ще се глеждатъ Марко Карабеловъ и Панайотовъ слѣдъ като и тоя резеликъ на Карабеловъ — да заема суми отъ касите на сѫдиищата — излезе на яве прѣдъ обществото; но още по-интересно е, какъ Панайотовъ ще оправдае своето явно покровителство на карабеловата слѣдъ толкова и такива безподобни по грозотията си скандали. Наистина и двамата иматъ дебели очи, но тоя пътъ върваме че общественото прѣзрение ще бѫде толкова сило, че ѿспука пердете имъ.

Сѫдиището, които облѣгнати на закрилата на М. Карабеловъ се увлѣкоха тѣй далечъ, сега само ѿспукаватъ днитѣ си, защото ако не друго, то плащанието на такива голѣми суми е една трудна работа въ тия усилни години и само тя стига за да имъ почерни живота за въ бѫдаще.

Научаваме се, че г. Марковски е внесъл злоупотрѣбенътъ отъ него суми но нито г. Велизаровъ, нито г. Г. Ждевъ сѫ могли да намѣрятъ необходите имъ хиляди левове.

Сега за сега сѫдиищата се намиратъ въ интересно състояние. Касите имъ сѫ повѣрени членъ отъ Окр. Сѫдъ г. П. Василевъ и само той може да приема суми и изплаща, въобще да борави съ пари, сѫдиището сѫ, които гледатъ дѣлата. И нашето общество има случай да наблюдава едно редко явление — дѣржавата повѣрява въ ръцѣ на едни сѫдии най-скжитъ интереси на своите граждани, а сама тя имъ отказва касите на сѫдиищата, защото сѫ дали доказателства, че не умѣятъ да пазятъ находящите се вътрѣ суми. Кой отъ тия два интереса заслужава прѣдпочтение? Тоя на касите въ сѫдиищата или жизнените интереси на гражданинъ? И ако е безспорно, че вторитѣ интереси заслужватъ по-голѣмо прѣдпочтение, защо тѣ се жертвуватъ за първите?

Но до кога ѿсе това скандално състояние на нѣщата? Нѣма ли най-послѣ всѣкой да получи заслуженото си, като се почне отъ самия Министъ и се слиза на долу? Нѣма ли срамъ у хората, които направляватъ сѫдбините на правосѫднието за да турятъ край на това аномално състояние?

ОБЯВЛЕНИЕ отъ Сѫдебния Приставъ

№ 4198

Извѣстявамъ, че отъ 23 Юлий до 22 Августъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ѿсе продавамъ на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ, а именно:

1) 1/4 частъ отъ една къща въ гр. Плѣвенъ II кв. при сѫдѣди: Костадинъ Ячевъ, Тодоръ Маргаритовъ, Пожо Ив. Чолаковъ, наследници на Хр. П. Владовъ и пътъ оцѣнена за 650 лева.

Горния имотъ принадлежи на Покойния Атанасъ Х. Владовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по определение на Плѣвенски Окръженъ Сѫдъ.

Наддаванието ѿсе почне отъ горната цѣна.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцелариата ми.

гр. Плѣвенъ, 3 Юлий 1907 год.

I Сѫдебенъ Приставъ: Хр. Кжичевъ.

Минимаксъ

е единъ първокачественъ апаратъ за угасяване на пожари, а най вчес при избухването имъ

Минимаксъ

има конструкция приста, лекъ е и лесно употребляемъ даже отъ жена и дѣте.

Нѣма нужда отъ помпиране!

Нѣма никакво черво!

Нито сложенъ механизъмъ!

Достатъчно е едно малко удряние на буталцето и апаратъ

Минимаксъ

прѣска на 12 метра далеко и 8 метра високо, а 9 метровия апаратъ по далеко и по високо.

Изнамѣренъ е прѣзъ октомврий 1902 год. и до сега сѫ продадени 211,000 апарати и сѫ угасили 4,875 пожара.

Минимаксъ

е едничкия апаратъ въ цѣль свѣтъ за угасване на пожаръ, който отговаря на всички изисквания.

Гасителния материалъ на апаратъ се дава безплатно, ако се употреби въ пожаръ.

Минимаксъ приготвенъ за пожаръ може да стои 15 години безъ никаква поврѣда и подиръ това врѣме, употребенъ дава сѫщото дѣйствие, както ако е билъ напълненъ скоро.

Безопасенъ е Минимаксъ, защото е невъзможна никаква експлозия и водата (течностъта), която излиза изъ него при употреблението му, е изобщо безвредна за околните предмети, обаче *безпощаденъ неприятелъ на огъня*.

Първите минути на единъ пожаръ сѫ най цѣнниятъ. — До пристиганието на пожарната команда, минаватъ се десетки минути, рѣщащи сѫдбата на пожара, безвъзвратно изгубени сѫ горящите предмети, ако нѣмате на ръцѣ апаратъ

Минимаксъ

за да угаси пожара още въ момента на избухването му.

Минимаксъ

ето апаратъ, който заслужава да краси всѣка кѫща, учреждение, пожарна команда училище и казарма защото употреблението му е просто, а дѣйствието му сигурно. Значението му за имота на човѣка е сѫщото, както оръжието — за живота.

За пълнение, поставание, употребление и ревизиране на апаратъ

Минимаксъ

има специаленъ човѣкъ.

ІІѣни Франко и въ брой

Модель А. 6 метровъ съ 2 материала лв. зл. 75.

Б. 9 " " " " " " 100.

Прѣставителство за Плѣвенския Окръгъ, Плѣвенъ, Луковитъ, Никополъ, Ловечъ, Троянъ и Тетевенъ при

Александъ Юр. Табаковъ.

(Магазинъ „ЛУКСЪ“).